אין מעמידין פרק שני . עבודה זרה כה.

מסורת הש"ס

ידום השמש וירח עמד עד יקום גוי אויביו הלא היא כתובה על ספר הישר מאי ספר הישר א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן זה ספר אברהם יצחק ויעקב שנקראו ישרים שנא' [2]תמות נפשי מות ישרים והיכא רמיזא [3]וזרעו יהיה מלא הגוים [אימתי יהיה מלא הגוים] בשעה שעמדה לו חמה ליהושע [1]ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים וכמה א"ר יהושע בן לוי עשרים וארבעה [שעי] אויל שית וקם שית אויל שית וקם שית כולה מלתא כיום תמים ר' אלעזר אמר שלשים ושית אויל שית וקם תריסר אויל שית וקם תריסר עמידתו כיום תמים רבי שמואל בר נחמני אמר ארבעים ושמונה אויל שית וקם תריסר אויל שית וקם עשרים וארבעה[5] [שנאמר] ולא אץ לבוא כיום תמים מכלל דמעיקרא לאו כיום תמים [הוה] א"ד בתוספתא פליגי ר' יהושע בן לוי אמר עשרים וארבעה אויל שית וקם תריסר אויל שית וקם תריסר עמידתו כיום תמים ר"א אמר שלשים ושש אויל שית וקם תריסר אויל שית וקם עשרים וארבעה ולא אץ לבוא כיום תמים [6] ר' שמואל בר נחמני אמר ארבעים ושמונה אויל שית וקם עשרים וארבעה אויל שית וקם כ"ד מקיש עמידתו לביאתו מה ביאתו כיום תמים אף עמידתו כיום תמים [7]תנא כשם שעמדה לו חמה ליהושע כך עמדה לו חמה למשה ולנקדימון בן גוריון יהושע קראי נקדימון בן גוריון גמרא למשה מנלן [8]אתיא אחל אחל כתיב הכא [9]אחל תת פחדך וכתיב התם ביהושע[10]אחל גדלך ורבי יוחנן אמר אתיא תת תת כתיב הכא אחל תת פחדך וכתיב ביהושע [11]ביום תת ה' את האמורי ר' שמואל בר נחמני אמר מגופיה דקרא כתיב [12]אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך אימתי רגזו וחלו מפניך בשעה שעמדה לו חמה למשה מיתיבי [13]ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו איבעית אימא שעות הוא דלא הוו נפיש כולי האי ואיבעית אימא אבני ברד לא הוו דכתיב [14]ויהי בנוסם מפני בני ישראל הם במורד בית חורון וה' השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימותו כתיב [15]ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר מאי ספר הישר א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן זה ספר אברהם יצחק ויעקב שנקראו ישרים דכתיב בהו תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו והיכא רמיזא [16]יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויביך ואיזו היא מלחמה שצריכה יד כנגד עורף הוי אומר זו קשת ר"א אומר זה ספר משנה תורה ואימא קרו ליה ספר הישר דכתיב (ס) [17]ועשית הישר והטוב בעיני ה' והיכא רמיזא [18]ידיו רב לו ואיזו היא מלחמה שצריכה שתי ידים הוי אומר זו קשת ר' שמואל בר נחמני אמר זה ספר שופטים ואמאי קרו ליה ספר הישר דכתיב [19]בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה והיכא רמיזא [20]למען דעת דורות בני ישראל ללמדם מלחמה ואיזו היא מלחמה שצריכה לימוד הוי אומר זו קשת ומנלן דביהודה כתיב דכתיב [21]מי יעלה לנו (בתחלה) אל הכנעני להלחם בו ויאמר ה' יהודה יעלה [22]וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול מאי והעליה ר' יוחנן אומר שוק ואליה מאי והעליה דמסמכא שוק לאליה ורבי אלעזר אומר שוק וחזה מאי והעליה דמחית לה לחזה עיליוה דשוק כי בעי אנופי ומנפי ליה ורבי שמואל בר נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה שופי עיליוה דשוק קאי: לא תתייחד אשה עמהם: במאי עסקינן אילימא בחד דכוותה גבי ישראל מי שרי [23]והתנן [24]לא יתייחד איש אחד עם שתי נשים למשה [25]יהושע ולנקדימון. הא דלא קמציב נמי יעקב כי סם לא היו לך מצלומין כדלמטי' (מולין דף נה:) שמא שמקעה בעבורו זכחה בעבורו ומהאי טעמא נמי לא מציב מזקיה שלא היו לך מצלומין ליום שנתקצר בימי אחז והכי"ל אלמלא אומר להחות מעשה מזקיה לא היה אלא אות בעלמא שהרי לא עמד השמש כלל במקום אחד אלא שהלך ונתחוללו דבכרתאות רבה אילימא נמי למ"ד ויסב ה' לקין אות מלמד (ד) שהעמיד לו גלגל אחה:

נה

וידום השמש. ויהושע כתיב כשנלחם עם אחת המלכיות הללו על הגבעונים. והכא נקט לה משום דפליגי לעיל (כד:) ר"ש ורבי שמואל בר נחמני אמרי תפוקי דוידעה ופליגי נמי אמרי דוידעה השמש: **וידום.** שתק מלומר שירה שבכל עת לכתו תינו שותק ובעמידתו שותק ויהושע אומר שירה כשכילה לכתיב (יהושע י) הלא הוא כתוב על ספר הישר ויעמוד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תם: **עד יקום גוי.** יעקוס יכתוב מתוריכיו: **הלא הוא כתוב על ספר הישר.** שעתיד ליעשות לי נס: **ספר מכירסם כו'.** היינו ספר נרשמיות שמעשה אחות כתוכים כו': **תוס ישרים.** נלעט מנקט על עלמו שימות מיתה של גויעה כמותן: **ויהי רמיזא.** נכרשמיות שעתיד יהושע לעשות לנס זה. יהושע מצטט תפריס נת כדכתיב (במדבר יג) למטה תפריס הושע בן נון (וכתיב נתפריס וחרעו יהיה) מלא הגויס כל התרלות נתמלאו מירלתו ומלימתו זרעו של תפריס יהיה מלא הגויס תדס נוטת כתן מלממה ותין כני תפסמייא יודעין בה לבל בשעה שעמדה לו חמה ליהושע נרלה לכל העולם וירלו תפניו: **ספר מצנה תורה וספר שופטים** ל"ג הכא ונגב ריטנא לגירסא דלקמן ניקנעה (ו) היא ושכשתא היא להה לה רמיזא ביה: **ויעמד השמש.** יש כשמעה שתי עכנות תתת כתני השמים והיינו כתני היום ותתת קמוך לשקיעתו: **דכפיב ולא אץ לבוא.** תלה שהה היום תמים דהיינו עשרים וארבע שעות היום תינו תמים ושלם תלה עם לילו: **עשרים וארבעה.** היה לותו יום מעלות השתר עד יליתת הכוכבים יום תמים תכולה מילתת קתי תלוך ותעמידה: **אויל שית.** עד תתי השמים: **וקם שית.** לכתיב ויעמד השמש: **ואויל שית.** עד ערב וקם שית כדכתיב ולא אץ לבוא: **כולה מילתא.** הילוכו ועמידתו כיום תמים עשרים וארבע של יום ולילה דשתר יתים: **ל' ושים.** היום תמים דקרא תעמידה לתוד קתי: **ארבעים ושמונה.** היום תמים דקרא תשהיה דשקיעה קתי וקתיימא דלא כתיב ביה היום תמים שתם עמידה שניס עשר שעות כעמידה שדרכו לעמוד ולשמוח בלילה: **מיכא דאמרי.** הכך שיעורי דהכך רבנן כתוספתא שימוסף על היום קאמרי להו: **רבי יהושע בן לוי אמר עשרים וארבע.** הואי התוספתא ויום תמים תעמידה קתי: **ור"ת אמר ל'.** היו תוספתא ויום תמים דקרא תעמידה דלא אץ לבוא קתי וקתיימא שתתם י"ל שעות כתוכת לילה: **ור' שמואל בר נחמני.** שבר לכיום תמים תעמידה דולא אץ לבוא קתי ומיהו מקים עמידתו דתתי השמים לביתתו דלא אץ לבוא: **נקדימון בן גוריון גמרא.** שהלוותו הגמון (ו) אחד עשר מעיות כו' כמסכת תענית כפ' שבר תעניות אלו (דף יט:): **למשה.** כמלחמת סיחון: **לא היה כיום ההוא מכאני כרך.** כמעשה דיהושע כתיב: **ללמד בני יהודה קשת.** בקיעה שקונן דוד על שאול כתיב: **הלא היא כתובה.** דבני יהודה היו מומחי קשת: **ד כנגד עורף.** המוכן בקשת נותן ידיו כנגד עיניו דהיינו מול העורף כטרי"ל בלע"ז: **דכתיב.** כמשנה תורה ועשית היטב והטוב: **אויל שית מלחמה שצריכה לימוד כו':** ומנלן. דקרא דיהודה כתיב: **דכתיב.** בריטת דשיפרת מי יעלה כתחלה אל הכנעני להלחם בו ויאמר הסם יהודה יעלה אלמא סתם מלחמה דשיפרת ליהודה קיימי: **וירם הטבח את השוק ואת העליה.** משום פלוגתא דהני תמולתי גופייהו נקט לה: **והעליה.** מה שעליה: **דמסמכא שוק לאליה.** השוק קתי" נאליה שהאליה מלמעלה ונסמכה על השוק ושוק הוא עצם של זנות הגיד הממונע בין קולית לתרכובה ומיכרים המתחוים סומכין את העליונים: **דמחית.** מניח חזה על השוק גבי חזה ושוק של שלמים בשעת תנופה והיינו שעולה לתרכובה (שמואל ו ט) כי הוא יכרך (תת) חזה ושוק דידהו לכהן דכתיב קטנה הוה וקיימא לן בשרק בתרת דזכתים (דף קיט:) חזה ושוק בכתה גדולה ותין חזה ושוק בכתה קטנה: **שופי.** כך הירך הסוכב עם הקולית ויקורין פולפ"ת: **לא יתייחד איש אחד עם שתי נשים.** שהנשים דעתן קלות ושתיהן מתקיטה לעבירה:

נה

הגהות הב"ח

(ה) גמ' היום תמים מכלל דמעיקרא לאו כיום תמים כ' שמואל כך נתמני: (ו) שם דכתיב ביה ועשית הישר וטו' דכתיב ביה בידה בימים: (ז) רש"י ד"ה ספר וטו' ניקנעה הבא ושכשתא: (ד) תוס' ד"ה למשה וטו' מלמד שהשרישה לו גלגל חמה:

לעזי רש"י

השתי"ל. עורף. פולפ"א. הבשר שעל עצם הירך.

מוסף רש"י

אחיא אחל אחל. כתיב במלחמת יהושע אחל גדלך ובמלחמת משה כתיב אחל תת פחדך, מה יהושע נקדמה לו אמה במלחמתו דמשה, אף משה ק"ו, שכן דרך כתמונן למד פתוס מן המפורש בחמו, בכתוב זיומה למכירו, ובירושה שוה אחת מן ר"ג מדות שניתנו לו למשה מסיני, ובתחילה סיפרא מפורש (תענית כ:). **עם שתי נשים.** מפני שרעתן קלה ומהיון נוחות להתפתות ולא תיכל זו מהכירתה, אף היא תעשה כמותה (קדושין פ:).

רבינו חננאל

וידום השמש וירח עמד וגו' מאי אין על ספר הישר זה ספר בראשית שהוא ספר אברהם יצחק ויעקב שנקראו ישרים דכתיב תמות נפשי מות ישרים. והיכא רמיזא עמידת השמש וזרעו יהיה מלא הגוים אימתי יהיה כח זרע אפרים ידוע אצל מלא הגוים בשעה שהעמיד חמה ליהושע. כמה עמד. ר' יהושע בן לוי אמר כיום תמים. כ"ד שעה. כיצד אול שית וקם שית כללו של דבר כיום תמים כו'. פי' כתיב ויעמד השמש בחצי השמים. ובכתיב ולא אץ לבוא כיום תמים. כלל עמידתו כיום תמים שהוא כ"ד שעות. כיצד עלה שש כמנהגו עד שהגיע לחצי השמים ועמד שם שש שעות וירד ו' שעות כמנהגו עד שהגיע למערב ולא אץ לבוא כיום תמים ועמד שם ו' שעות אחרות. הרי כ"ד שעות כיום תמים. ר"א אומר כ"ד שעות זולתי י"ב שעות שבכל יום הכל ל"ו שעות. כיצד עלה מן המזרח שש שעות עד שהגיע בחצי השמים ועמד שם י"ב שעות וירד למערב שש שעות וכשהגיע למערב לא אץ לבוא אלא עמד שם י"ב שעות. נמצאת עמידתו בשני מקומות כ"ד שעות כיום תמים.

ר' שמואל בר נחמני אמר עלה כמנהגו ו' וירמד השמש בחצי השמים י"ב וירד ו' ועמד במערב כ"ד שעות שנאמר ולא אץ לבוא אלא עמד כיום תמים כ"ד שעות נמצאת עמידתו בשני מקומות ל"ו שעות. וי"ב כמנהגו הכל ס"ח שעות. איכא דמתני לה אתוספתא גם היא כדרך הזאת. תנא כשם שעמדה לו חמה ליהושע כך עמדה לו למשה ולנקדימון בן גוריון כו'. איני והכתיב ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע ה' בקול איש וגו'. ופרקי' איבעי' תימא עמידה הואי מיהו שעות נפישן כולי האי לא הוה. ואיבעי' תימא אבני ברד הוא דלא הוו כדכתיב וה' השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים וגו'. ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה היא כתובה על ספר הישר. מאי על ספר הישר. א"ר יוחנן זה ספר בראשית כו'. כדאמרן. והיכא רמיזא ידך בערף אויביך. איזו היא מלחמה שהיא צריכה יד כנגד הערוף הוי אומר זה קשת ר' אלעזר אמר זו ספר משנה תורה כו'. וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול. מאי והעליה ר' יוחנן אמר שוק ואליה. ר' אלעזר אמר שוק וחזה. ר' שמואל בר נחמני אמר שוק ושופי ומאי והעליה דשופי עילוי שוק קאי: **לא** תתייחד אשה עמהן מפני שחשודין על העריות

עין משפט נר מצוה

יג א מי' פכ"ב מהל' מיסורי מיסה הל' ח סמנ לאוין קמו טושי"ע חה"ס סי' כב סעיף ה:

תורה אור השלם

1. וַיִּדֹם הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ עָמָד עַד יָקֹם גּוֹי אֹיְבָיו הֲלֹא הִיא כְתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לָבוֹא כְּיוֹם תָּמִים: יהושע י יג
2. מִי מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב וּמִסְפָּר אֶת רֹבַע יִשְׂרָאֵל תָּמֹת נַפְשִׁי מוֹת יְשָׁרִים וּתְהִי אַחֲרִיתִי כָּמֹהוּ: במדבר כג י
3. וַיֹּאמֶן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי כְּנִי יָדַעְתִּי גַּם הוּא יִהְיֶה לְעָם וְגַם הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא הַגּוֹיִם: בראשית מח יט
4. הֵיוֹם הַזֶּה אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ עַל פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֲךָ וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ: דברים ב כה
5. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ בְּעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ: יהושע ג ז
6. אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַייָ בְּיוֹם תֵּת יְיָ אֶת הָאֱמֹרִי לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמַר לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם וְיָרֵחַ בְּעֵמֶק אַיָּלוֹן: יהושע י יב
7. וְלֹא הָיָה כְּיוֹם הַהוּא לְפָנָיו וְאַחֲרָיו לִשְׁמֹעַ יְיָ לְקוֹל אִישׁ כִּי יְיָ נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל: יהושע י יד
8. וַיְהִי בְּנָסָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמוֹרַד בֵּית חוֹרֹן וַיְיָ הִשְׁלִיךְ עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם עַד עֲזֵקָה וַיָּמוּתוּ רַבִּים אֲשֶׁר מֵתוּ בְּאַבְנֵי הַבָּרָד מֵאֲשֶׁר הָרְגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב: יהושע י יא
9. וַיֹּאמֶר לְלַמֵּד בְּנֵי יְהוּדָה קֶשֶׁת הִנֵּה כְתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר: שמואל ב א יח
10. יְהוּדָה אַתָּה יודוך אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲוּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ: בראשית מט ח
11. וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְיָ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֶיךָ: דברים ו יח
12. וְאֵת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְיָ קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: דברים לג ז
13. בְּיָמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה: שופטים יז ו
14. רַק לְמַעַן דַּעַת דרות דורות בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמְּדָם מִלְחָמָה רַק אֲשֶׁר לְפָנִים לֹא יָדְעוּם: שופטים ג ב
15. וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאֲלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּייָ לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ אֶל הַכְּנַעֲנִי בַּתְּחִלָּה לְהִלָּחֶם בּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה יַעֲלֶה הִנֵּה נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ בְּיָדוֹ: שופטים א א-ב
16. וַיָּרֶם הַטַּבָּח אֶת הַשּׁוֹק וְהָעֲלִיָּה וַיָּשֶׂם לִפְנֵי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנִּשְׁאָר שִׂים לְפָנֶיךָ אֱכֹל כִּי לְמוֹעֵד שָׁמוּר לְךָ לֵאמֹר הָעָם קָרָאתִי וַיֹּאכַל שָׁאוּל עִם שְׁמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא: שמואל א ט כד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com